

Exposició

PREMIS DELTA
50 ANYS AMB EL DISSENY
1960-2010

PREMIS DELTA

50 ANYS

AMB EL DISSENY

1960-2010

Aquesta exposició presenta un recorregut per cinc dècades del disseny industrial al nostre país, i agafa com a fil conductor els Premis Delta, que atorga l'ADI-FAD, Associació de Disseny Industrial del Foment de les Arts i el Disseny, des del 1961.

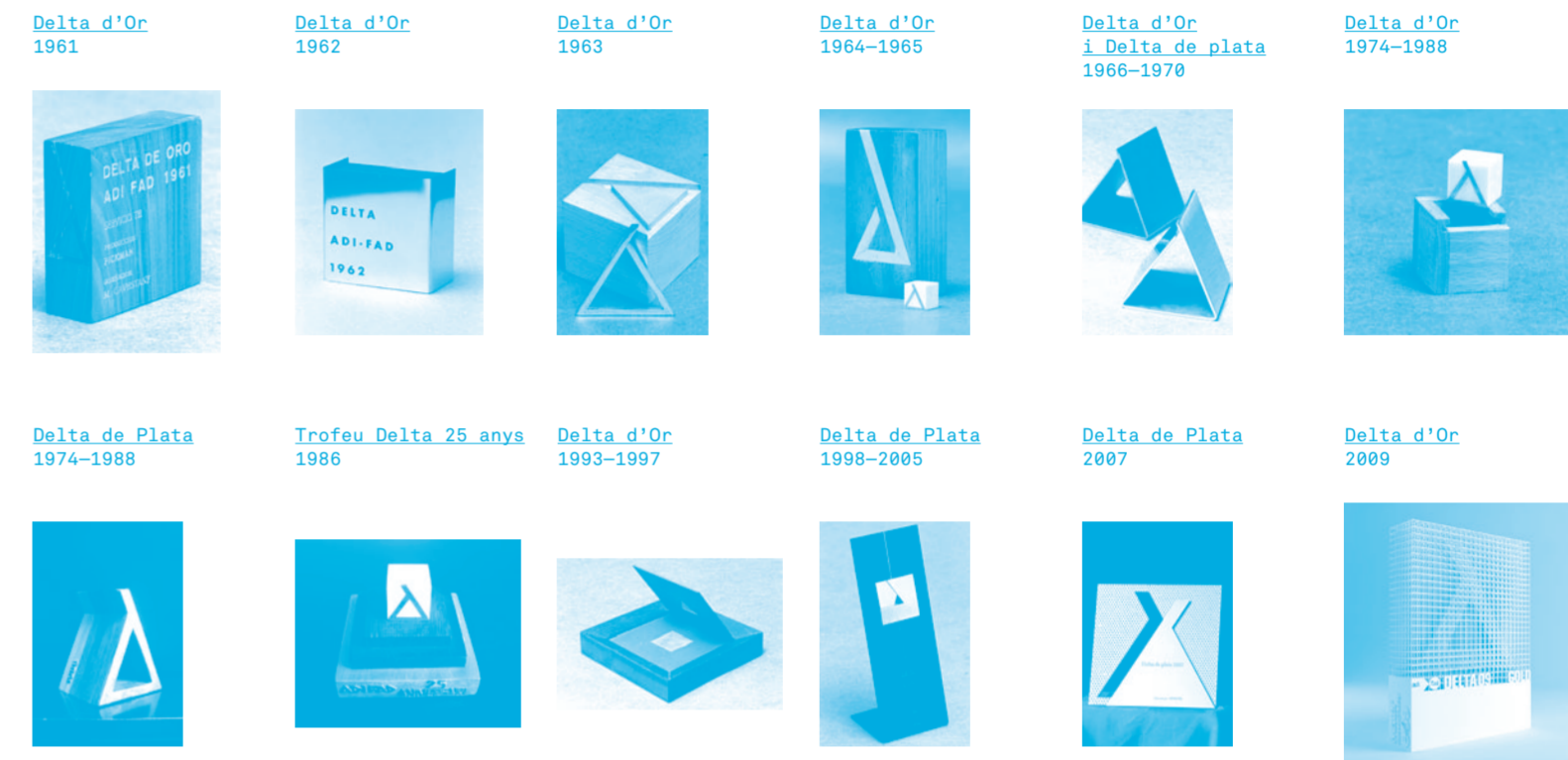
Durant aquest mig segle, el disseny ha passat de ser una preocupació de minories a ser part de la vida quotidiana de tots; de ser una activitat sovint ignorada pel context industrial de la seva època a ser part indispensable d'un teixit empresarial competitiu. El disseny ha estat un company de viatge de la nostra història recent, amb el qual hem donat forma al nostre afany de modernitat durant els últims anys del franquisme; hem explorat la utopia i la realitat del canvi a l'Espanya de la transició; hem compartit l'eufòria d'espais i llibertats nous, i hem après a ser competitiu i, alhora, globalment responsables.

El 1960, l'arquitecte Antoni de Moragas i el dissenyador André Ricard, convençuts de la necessitat de fer visible una professió pràcticament desconeguda, funden l'ADI. Aquest començament d'etapa institucional rep l'impuls d'un grup de dissenyadors, arquitectes i crítics, com Miguel Milá, Rafael Marquina, Oriol Bohigas i Alexandre Cirici. L'ADI es crea dins l'estructura del FAD, una associació cultural privada fundada el 1903 amb el nom de Foment de les Arts Decoratives. D'aquesta manera, s'estableix a Barcelona la primera associació de disseny industrial d'Espanya,

amb la voluntat de difondre i promoure el disseny industrial, entès com una eina de progrés social que configura una cultura material contemporània amb vocació moderna i democràtica.

El motor principal de les activitats de l'ADI-FAD des de la seva creació han estat els Premis Delta, atorgats en reconeixement a la feina dels dissenyadors industrials i de les empreses productores. Des del seu inici, els Delta van tenir l'objectiu d'impulsar i destacar l'excel·lència en el disseny i la producció d'objectes industrials a Espanya, en un context en què hi havia poques empreses que col·laboressin amb dissenyadors a l'hora de desenvolupar els seus productes. En les darreres dues edicions, els Delta han ampliat la convocatòria per incloure-hi qualsevol producte comercialitzat al mercat nacional, encara que hagi estat dissenyat i produït a l'estranger. D'aquesta manera, els Premis han passat a tenir una dimensió internacional que reflecteix l'abast del seu prestigi i, alhora, aposta per la capacitat que té el nostre disseny de competir en un mercat cada vegada més global.

En les primeres edicions, la selecció dels objectes i l'adjudicació dels premis va ser a càrrec dels membres de l'ADI-FAD, però a partir del 1963 es va estructurar el procés amb la creació de jurats que incorporaven professionals amb prestigi internacional reconegut. Pels jurats dels Premis Delta hi han passat figures de la talla de Max Bill, Marco

Zanuso, Ettore Sottsass, Alessandro Mendini, Hans Hollein, Ingo Maurer o Ron Arad. A més de comptar amb professionals del disseny, els jurats han inclòs representants d'escoles de disseny, institucions públiques i empreses, i també artistes i filòsofs. Des del 1963, aquests jurats han donat les seves opinions sobre la situació del disseny al nostre país, les qualitats dels objectes seleccionats o els reptes pendents de resoldre. Aquest material, recollit a les actes de cada edició dels Premis Delta, ofereix un testimoni únic, no solament respecte als criteris que s'han aplicat en cada moment a l'hora d'avaluar el producte, sinó també sobre com el disseny i la producció d'objectes de consum han anat respondent als canvis que ha viscut el país. Una selecció d'aquests comentaris acompanya cadascuna de les peces de l'exposició.

Durant el seu mig segle d'existència, els Premis Delta han estat un dels eixos estructuradors principals del disseny espanyol: han marcat pautes en el seu desenvolupament, alhora que donaven suport al creixement que ha experimentat i en celebraven els èxits. Però també és cert que no sempre han sabut donar visibilitat a tendències o moviments dins de la professió que presentaven visions alternatives, més allunyades de l'ideal modernista del "bon disseny", que ha estat, des del seu inici, el marc teòric essencial de l'ADI-FAD. Així, al final de la dècada del 1970,

sorgeixen una sèrie de propostes més experimentals, a mig camí entre la rebel·lia anticonsumista del "radical design" italià de la dècada del 1960 i el formalisme simbolista i postmodern de la del 1980. Aquestes peces es presenten en unes mostres paral·leles que s'anomenen "Disueño", que no competeixen pels Premis Delta. Així mateix, a mitjan dècada del 1990, quan el disseny espanyol va entrar en crisi després de l'efervescència dels Jocs Olímpics de Barcelona i l'Expo de Sevilla, un grup de joves dissenyadors va apostar per un treball més experimental. Poc integrats dins del context industrial, eren objectes amb un tall més conceptual, fets a mà i amb pocs mitjans, i venuts a mercats petits de "tot a cent". Aquesta "Generació X" del disseny, com ja va passar amb els seus predecessors de "Disueño", es va integrar a l'univers dels Delta a la dècada següent, amb productes frescos i sensibles a criteris socials i mediambientals.

Els Premis Delta, com el disseny que promouen i celebren, viuen en una evolució constant. Són un reflex de l'energia creativa que configura dia a dia la nostra cultura industrial, i una aposta renovada constantment per un futur poblat d'objectes que, en funció del seu caràcter i la seva naturalesa, tinguin un impacte positiu a la nostra vida.

CRONOLOGIA DELS PREMIS DELTA 1961-2010

Una modernitat necessària: inici, consolidació i grans metes.
La primera dècada dels Premis Delta està marcada per l'esforç de la professió per consolidar-se en una societat tardofranquista, mitjançant la integració de l'ADI en el si del Foment de les Arts Decoratives (FAD), i la seva incorporació a l'Icsid (Consell Internacional de Societats de Disseny Industrial). Des del punt de vista de la promoció del funcionalisme modernista i el seu model: els productes icònics de l'empresa alemanya Braun. En les primeres edicions, els Premis Delta premien molts productes per a la llar "moderna": electrodomèstics, màquines d'afaitar, cendrers de colors, màquines d'escriure portàtils

i pines de gel.
A la dècada del 1960, el franquisme deixa enrere l'autarquia i inicia una obertura a l'exterior. És l'Espanya dels SEAT 600, l'arribada massiva del turisme i l'arrencada de la indústria hotelera, l'engedagada de la cultura pop i el naixement d'una societat de consum. Tanmateix, la integració del disseny en el débil teixit empresarial és mínima, i molts productes representen més una voluntat formal de modernitat que una modernització real de les estructures productives, antiquades i poc competitives. En aquesta fase inicial, l'ADI és l'expressió d'una minoria de professionals d'un grup social acomodad i progressista, que entenen el disseny com un vehicle de modernitat i cultura.

El jurat en la I edició va estar format per 43 membres, principalment dissenyadors i arquitectes promoguts per l'ADI-FAD

Gerres d'acer
1961 Delta d'Or
Rogeli Raich
Bra S.A.

1961

Taula carretó 1961 Delta d'Or Gil Dyrra	Estilogràfica 1961 Delta d'Or Manuel Portús Super T	Joc de te 1961 Delta d'Or M. Cavestany Sedi	Llum de peu TMC 1961 Delta d'Or Miguel Milá Tramo, Polinax, BD Ediciones de Diseño	Cadira 1961 Delta d'Or Rafael Marquina, Antoni de Moragas Mobilform S.L.	Joc de te 1961 Delta d'Or María Rosa Ventós Gres S.A.	Setrillers 1961 Delta d'Or Rafael Marquina Mobles 114	Llum de sobretaula 1961 Delta d'Or Esteve Aparicio Barba Galaxia	Rentadora 1961 Delta d'Or André Ricard Jalitián	Llum de suspensió 1961 Delta d'Or Ferran Freixa Manbar	Seient 1961 Delta d'Or Ramón Marinell-lo A.R.M.	Amplificador Vieta stereo P-250 1961 Delta d'Or Josep Maria Fargas, Enric Tous Vieta Audio Electrónica S.A.	Cadira 1961 Delta d'Or E. Casas Industrias EFE	Batedora-trituradora Bipimer BP53 1961 Delta d'Or Gabriel Lluelles Pimer S.A., Braun Espanola S.A.	El jurat de la II edició va estar format pels membres de la junta de l'ADI-FAD: Albert Bastardas, Oriol Bohigas,	Alexandre Cirici, Ramón Marinell-lo, Pau Montguío, Antoni de Moragas, Ermengol Passola, André Ricard i Juli Schmid
--	---	---	---	---	---	---	--	---	--	---	---	--	---	---	---

1962

Bomba antideflagrant 1962 Delta d'Or Equip intern Alma S.A.	Galze 1962 Delta d'Or Antoni de Moragas R. Serrahima	Motocicleta Impala 1962 Delta d'Or Leopoldo Milá Permanyer S.A., Montesa S.A.	Vaixella Compact 1962 Delta d'Or André Ricard Porcelanas Bidasoa	Llum de suspensió 1962 Delta d'Or J. A. Coderch Disa	Alfabet Gaudi 1962 Delta d'Or Ricard Giralte- Miracle Filograf	Rajola hidràulica hexagonal 1962 Delta d'Or Antoni Gaudí Escofet 1886 S.A.	Mirall per a l'afaitada 1962 Delta d'Or Jordi Galí Cugat	Seient 1962 Delta d'Or Ramón Marinell-lo, Ignacio de Rivera A.R.M.	La III edició dels Delta és la primera amb un jurat internacional: Oriol Bohigas, Enrico Peresutti, Ilmari Tapiovaara	Bateria de cuina 1963 Delta d'Or Rogeli Raich Bra S.A.	Descapulador 1963 Delta d'Or André Ricard Gres, Arce	Cub de gel 1963 Delta d'Or Miguel Milá Gres S.A.	Jurat de la IV edició: Sigwar Bernadotte, Max Bill, Javier Carvajal	Banqueta per a nens 1964 Delta de Plata Jordi Vilanova La Cantonada, Jordi Vilanova S.A.	Pines de gel 1964 Delta d'Or André Ricard Arce, Mobles 114
---	--	--	--	--	---	--	--	---	--	--	--	--	--	--	--

1964

Llar Capella 1964 Delta d'Or J. A. Coderch, Manuel Valls, Federico Correa, Alfonso Milá, Manuel Valls Lago S.A.	Ventilador-extractor 1964 Delta de Plata Federico Legler, Equip intern Numax S.A.	Fonoguaia 1964 Delta de Plata D. E. Fleischner Talleres Iberia	Llum de suspensió Max Bill 1964 Delta d'Or Miguel Milá Polinax	Tamboret de fusta i pell 1964 Delta de Plata Esteve Agulló Bestform	Jurat de la V edició: Franco Albini, Federico Correa, Friso Kramer	Pines de gel 1965 Delta de Plata Miguel Milá Polinax	Cafetera 1965 Delta de Plata Rogeli Raich Bra S.A.	Llum de sostre Cònic 1965 Delta d'Or Joan Antoni Blanc Tramo S.A.	Aixetes 1965 Delta d'Or José Marlet Nobel	Llum de suspensió Globo 1965 Delta d'Or Miguel Milá Tramo, Polinax	Etiquetes per a vins escumosos Olivella 1965 Delta de Plata Yves Zimmermann Olivella	Focus Laeflex 1965 Delta de Plata Equip intern Industrias Laes	Estufa 1965 Delta de Plata André Ricard Corberó S.A.	Radiador 1965 Delta d'Or Equip intern Hispelsa	Extractor Axial HST/4-375 1965 Delta d'Or Equip intern Soler & Palau S.A.
---	--	--	--	---	---	--	--	---	---	--	--	--	--	--	---

1965

Jurat internacional de la VI edició: Peter Harnden, Antoni de Moragas, John Reid	Jardineria 1966 Delta de Plata Miguel Milá, André Ricard Arce	Balanci 1966 Delta d'Or Vicente Sánchez Pablos Manufacturas Artesanas Salamanca	Conjunt de lluminàries semi-esfèriques 1966 Delta d'Or Joan Antoni Blanc Maefra, Tramo S.A.	Cendrer Copenhagen 1966 Delta de Plata André Ricard Flamagas S.A.	Cubs de plàstic apilables 1966 Delta d'Or Beth Galí Tecmo	Embalatge per a camises 1966 Delta de Plata André Ricard Manufacturas Domingo Fábregas	Cendrer de peu 1966 Delta de Plata Antoni Bonamusa Ciervo Industrial Rayco S.A.	Llum de paret MBM-2 1966 Delta de Plata Josep M. Martorell, Oriol Bohigas, David Mackay Polinax	Tamboret per a nens 1966 Delta de Plata Jordi Galí Tecmo, G3	Jurat de la VII edició: Rodolfo Bonetto, Gui Bonsiepe, Antonio Fernández-Alba	Ampolla Rania 1967 Delta d'Or André Ricard Productos lácteos Freixas S.A.	Fanal per a il·luminació urbana 1967 Delta de Plata Miguel Milá amb Pep Bonet Polinax	Jurat de la VIII edició: Walter Bresseleers, Rafael Moneo, Marco Zanuso	Peu suport de taula 1968 Delta d'Or Miguel Milá Gres S.A.	Cendrer Barcelona 1968 Delta d'Or André Ricard Flamagas S.A.
---	---	--	---	---	---	---	--	---	--	--	--	--	--	---	--

1966

1967

Motocicleta Cota 247 1968 Delta de Plata Leopoldo Milá Permanyer S.A., Montesa S.A.	Llum A-722 1968 Delta de Plata Joan Antoni Blanc Maefra, Tramo	Maquineta d'afaitar Filomatic 1968 Delta d'Or Esteve Agulló, Álvaro Martínez Costa Industrias Bassat S.A.	Jurat de la IX edició: Joe Colombo, Dieter Rams, André Ricard	Taula en polièster per a exterior 1969 Delta de Plata Miguel Milá Gres S.A.	Dutxa Teléfono 1969 Delta d'Or Equipo Diseño Básico Plásticos Raydor S.A.	Màquina d'escriure Valentine 1969 Delta de Or Ettore Sottsass Jr., Equip intern Hispano Olivetti S.A.	Radiador 1969 Delta de Plata Félix del Banco Lombas Rayco S.A.	La utopia esdevé realitat: del funcionalisme tardà al discurs postmodern La dècada del 1970 combina la duresa repressiva del tardofranquisme amb l'explosió cultural, social i política de l'inici de la transició, després de la mort de Franco el 1975. En un entorn internacional marcat per la crisi del petroli i la guerra del Vietnam, el país viu en un remolí en el qual cohabitaven el "pit i cuixa" i la censura, les execucions i les vagues, la fascinació per les telesèries i els concursos televisius. Amb el final de la presidència d'Antoni de Moragas durant els primers nou anys de l'ADI i després de l'organització espectacular del 7è Congrés Icsid a Eivissa el 1971, es va produir un canvi al si de	L'ADI. A partir d'aquell moment les presidències havien de tenir un temps limitat i la capacitat operativa de l'associació es va veure incrementada. A les juntes directives de l'ADI durant aquesta dècada, en la qual es va veure reduït el nombre d'edicions de Premis Delta, els valors del funcionalisme, del modernisme internacional i del "bon disseny", van continuar imperant com a criteris de selecció. Tanmateix, els jurats internacionals d'aquests anys, quan florien el pop i el primer postmodernisme, i més enllà de les nostres fronteres l'"anti-design" i el "radical design", remarcaven l'aridesa funcionalista de molts productes seleccionats i reclamaven "una fantasia més lliure i un examen menys esquemàtic de forma i funció".	Jurat de la X edició: Sergio Asti, Misha Black, Miguel Milá	Cadira Modelo 61 1970 Delta de Plata Joaquín Belsa Lamper S.A.	Espremedora Citromatic MP2-2 1970 Delta d'Or Gabriel Lluelles, Dieter Rams Equip tècnic Braun Braun Española S.A.
--	--	--	--	---	---	---	---	--	--	--	--	---

1969

1970

Màquina d'escriure
Lettera 38
1978 Delta d'Or
Ettore Sottsass Jr.,
Equip intern
Hispano Olivetti S.A.

Papersera jardineria
Bocazas
1978 Delta d'Or
Ramon Bigas
Módulo muebles

Armarí transportable
1978 Delta d'Or
José Juan Bigas,
J. Canelles,
Margarita Coll, J. M.
Trias, Carles Riart
Lamper S.A.

Taula telescòpica
1978 Delta de Plata
Jordi Mañà,
Jaime Sammartí
Flex S.A.

Penjador espiral
1978 Delta de Plata
Mariano Ferrer,
Blasco (Grop)

Jurat de la XI
edició: José
Antonio Coderch de
Santemnat, Richard
Sapper, Ettore
Sottsass Jr.

En aquesta edició
no es distingeix
entre Delta d'Or
i Delta de Plata.

Prestatgeria Hialina
1974 Premi Delta
Anna Bohigas,
Lluís Clotet,
Oscar Tusquets
B.D. Ediciones de
Diseño S.A.

Generador d'aire
calent Gas Air U-55
1974 Premi Delta
Enrique Sardá
Climagas S.A.

Taula Grulla
1974 Premi Delta
Josep Lluscà
Norma Europ S.A.

Sèrie mobiliari
Minor 18
1974 Premi Delta
Estudi de Disseny
Ferran Freixa
Metalmobil S.A.

Joguina Juvelo
1974 Premi Delta
Jacobó Glanzer
Juvelo Toy

Armarí i calaixera
93_05
1974 Premi Delta
Carles Riart
Estudi Taller
Diputació

Jurat de la XII
edició: Cristian
Cirici, Hans
Hollein, Alessandro
Mellini

Mirall lluminós
1975 Delta d'Or
Mireia Riera
B.D. Ediciones
de Diseño S.A.

Canaló Uraplast
1975 Delta d'Or
Equip intern
Uralita S.A.

Elevador inflable
1975 Delta d'Or
Equip intern
S.A. Sanpere
de Paracaidas

Paviment Terconar
1975 Delta d'Or
Jordi Ros Bofarull
Hijo de E. F.
Escofet 1886 S.A.

Jurat de la XIII
edició: Cini Boeri,
Jordi Mañà, Joseph
Rykwert

Taula Sevilla
1976 Delta d'Or
Pep Bonet,
Cristian Cirici
B.D. Ediciones
de Diseño S.A.

**Panells de tanca-
ment prefabricats**
1976 Delta d'Or
Oriol Bohigas,
David Mackay,
J. M. Martorell,
Eric Steegmann
Modulbeton

Jurat de la XIV
edició: Jean
Baudrillard,
Vico Magistretti,
Alfonso Milá

Llar de foc A-14
1977 Delta d'Or
Miguel Milá
Polinax, DAE

Màquina calculadora
Logos 75-B
1977 Delta d'Or
Mario Bellini,
Equip intern
Hispano Olivetti S.A.

Jurat de la XV
edició: Fernando
Amat, Charles
Dillon, Tobia
Scarpa

Extractor Axial
de pressió TDM
1978 Delta d'Or
Equip intern
Soler & Palau S.A.

Jurat de la XVI
edició: Gae Aulenti,
Alvaro Siza, Xavier
Sust

Màquina d'escriure
portàtil Lettera 12
1979 Delta d'Or
Mario Bellini,
Equip intern
Hispano Olivetti S.A.

Campana
extractora BD
1979 Delta d'Or
Lluís Clotet,
Oscar Tusquets
B.D. Ediciones
de Diseño S.A.

**Noves urbs, noves icones: la ciutat
del disseny**
Al llarg de la dècada del 1980 es va con-
solidar un nou moment polític i social
al nostre país. Amb l'entrada al mer-
cat europeu, el mundial de futbol i
l'adjudicació dels Jocs Olímpics a Barce-
lona, encara en un context econòmicament
dèbil, regnava l'optimisme. Mitjançant
iniciatives del sector públic es va donar
suport a la promoció del disseny cata-
là al món i el teixit urbà de Barcelo-
na es va convertir en un gran expositor
d'il·luminació i mobiliari urbans, senya-
litzacions i parades de transport públic.
La paraula "disseny" va envair els mitjans
de comunicació i va esdevenir el símbol
d'una contemporaneïtat lòdica, signe

visible d'un moment de canvis profunds.
El disseny va incorporar el llenguatge
de la postmodernitat amb referències més
narratives, historicistes i formalistes,
que de vegades es percebien com a mostres
de frivolidat i crisi de l'ideal funcio-
nalista que havia emparat el sorgiment
de la professió a la dècada del 1960.
El 1986 els Premis Delta van celebrar el
seu 25è aniversari premiant els productes
més emblemàtics de totes les edicions
anterior. Van sorgir i es van consolidar
moltes empreses que incorporaven el dis-
seny com a part fonamental del seu model
empresarial. La comunitat internacional
va reconèixer aquesta nova energia i va
manifestar un gran interès per la produ-
cció nacional.

Jurat de la XVII
edició: Francois
Burkhard, Federico
Correa, Giorgetto
Giugiaro

Frontissa molla
Justor
1980 Delta d'Or
Valenti Trepap
Talleres Trepap

Prestatgeria
Hypóstila
1980 Delta d'Or
Lluís Clotet,
Oscar Tusquets
B.D. Ediciones
de Diseño S.A.

Navalla Yachtsman
1980 Delta d'Or
Pedro M. Izaguirre
Aitor, Cuchillerias
del Norte S.A.

Jurat de la XVIII
edició: Gae Aulenti,
Philippe Olivier,
André Ricard

El jurat declara
deserts els Premis
Delta 1981 i atorga
solament tres
mencions.

Jurat de la XIX
edició: Oriol
Bohigas, Giancarlo
Piretti, Loek van
der Sande

Passos d'estacions
dels Ferrocarrils
de la Generalitat
1984 Delta de Plata
Jaume Bach, Gabriel
Mora, Josep Novell,
Joan Suñol
Construcciones
Metálicas Hugas

Flascó Quorum
1984 Delta de Plata
André Ricard
Antonio Puig
Perfumes S.A.

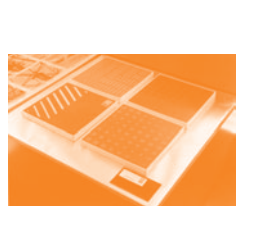

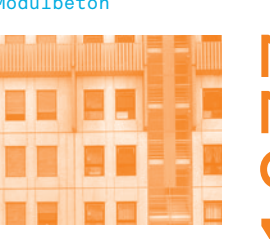

Tallador de rajoles
1984 Delta d'Or
Josep Novell,
Joan Suñol
Germans Boada

Lamparaalta
1984 Delta de Plata
Antoni Solanas,
Beth Gali,
Màrius Quintana
Ajuntament de
Barcelona,
Santa & Cole

Cubeta pesca
1984 Delta de Plata
Jaume Edo,
equip intern
Grup Trilla

Llum Ziza
1984 Delta de Plata
Xavier Poupiana
Snark Design

**Elements de
senyalització**
1984 Delta de Plata
Josep Lluís Canosa,
Jordi Matas
Indústries Canals
S.A.

Cendrer Surco
1984 Delta de Plata
Juancho de Mendoza,
Maite Oriol
B.D. Ediciones
de Diseño S.A.

S'atorguen els
Premis Delta d'Or
del 25è aniversari
de l'ADI-FAD.
Jurat de la XX
edició: Dorothea
Balluf, Ingo Maurer,
Santiago Miranda

Joc de te Oronda
1986 Delta de Plata
Oscar Tusquets
Alessi

Barana Rótula
1986 Delta de Plata
Rafael Moneo
B.V.D. S.A.

Llum de sobretaula
Ànade
1986 Delta de Plata
Josep Lluscà
Metalarte S.A.

Cadira Trampolín
1986 Delta de Plata
Javier Mariscal
amb Pepe Cortés
Akaba S.A.

Marquesina per a
parada d'autobús
1986 Delta de Plata
Isabel López,
Ferran Morgui
Talleres Unió

Tamboret Frenesi
1986 Delta de Plata
Transatlàntic
Akaba S.A.

Fanal Lampelunas
1986 Delta d'Or
J.A. Martínez Lapeña,
Eliás Torres,
Marc Viader
CEMUSA, Santa & Cole

Butaca Vallvidrera
1986 Delta de Plata
Carles Riart,
Santiago Roqueta
Muebles Casas S.A.

Catenaria
1986 Delta de Plata
Pep Bonet
B.D. Ediciones
de Diseño S.A.

Prestatgeria Jon Ild
1986 Delta de Plata
Philippe Starck
Disform

Jurat de la XXI
edició: Pere
Aguirre, Félix de
Azúa, Pepe Cortés,
Miquel Espinet,
Carlos Ferrater,
Vicent Martínez

Agulles per
tricotar Multiaguja
1988 Delta de Plata
Josep Balsach
Balcafil S.A.

Cadira de braços
Coqueta
1988 Delta d'Or
Pete Sans
B.D. Ediciones
de Diseño S.A.

Olla de pressió
Splendid
1988 Delta de Plata
Josep Lluscà
Fagor
Electrodomèstics

Llum de sobretaula
Regina
1988 Delta de Plata
1988 Delta de Plata
Jorge Pensi
Herriola Soc. Coop.

Marquesina Pal-li-2
1988 Delta de Plata
Josep Lluís Canosa,
J. A. Martínez
Lapeña,
Eliás Torres
CEMUSA, Ajuntament
de Barcelona

Cadira Toledo
1988 Delta de Plata
Jorge Pensi
Amat, Muebles para
colectividades

**El disseny es consolida: de l'eufòria
olímpica a les marques internacionals**
Després de l'impuls de les Olimpíades
i l'Expo de Sevilla el 1992, es van sentir
amb força els efectes de la crisi econòmica
internacional. Entre el 1990 i el 1993
els Premis Delta es concedien anualment,
i reflectien la gran capacitat productora
del moment, però a partir del 1995 es van
tornar a celebrar de manera bianual.
Moltes de les empreses que havien crescut
a celebrar de manera bianual. Moltes de
l'èxit instantani de la marca "disseny"
van desaparèixer o es van fusionar. Tan-
mateix, els productes premiats destacaven
per la seva qualitat i la voluntat de
ser competitius al mercat internacional,
amb la presència creixent d'un disseny
marcat per la filosofia empresarial.

Moltes empreses van consolidar la incor-
poració i gestió del disseny industrial
a la seva estructura, i es va estendre la
presència del nostre disseny als mercats
europeus. Va arrelar un "star-system" del
disseny local, sorgit de l'arrencada de
la dècada del 1980, que s'incorporava
a la primera línia del disseny internacio-
nal. Al mateix temps, una nova generació
de dissenyadors, saturats d'esteticisme
postmodern i frenats en la seva inserció
en la indústria per la crisi econòmica i
l'impacte sostingut de la "generació dels
80", buscava un camí independent de les
empreses productores, amb projectes econò-
micament modestos, més pròxims al món
de les galeries d'art que al del comerç i de
la indústria.

Jurat de la XXII
edició: Achille
Castiglioni,
Norberto Chaves,
Beth Gali, Josep M.
Martínez Serra,
Santiago Miranda

Prestatgeria
Biblio-Tech
1990 Delta de Plata
De Pas, D'Urbino,
Lomazzi
Disform

Pinces per al foc
domèstic Leina
1990 Delta de Plata
Pep Bonet
Alessi

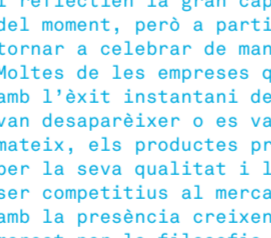
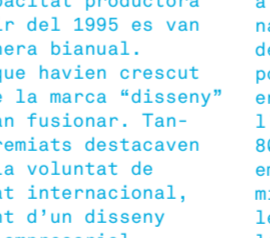
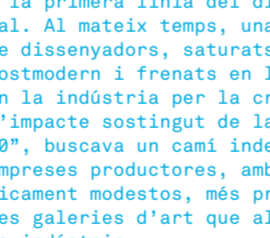
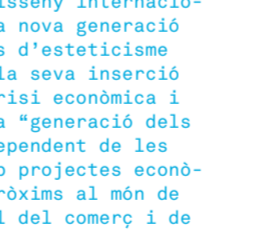

Cadires Mirai
1990 Delta d'Or
Toshiyuki Kita
Casas S.L.

Aplic Macaya
1990 Delta de Plata
M. Luisa Aguado,
Antonio Cobas,
Josep M. Julià
Santa & Cole

Jurat de la XXIII
edició: Alberto
Alessi, Ron Arad,
Antonio Cobas,
Javier Mariscal,
Jordi Muntanya, Ana
Puértolas

Joc de copes
Victoria
1991 Delta de Plata
Oscar Tusquets
Driade

Llum de peu
Sinclina
1991 Delta de Plata
Estudi Blanc
Metalarte S.A.

Paraguier
Barcelonès
1991 Delta de Plata
Pep Bonet
B.D. Ediciones
de Diseño S.A.

Fanal Tronic
1991 Delta d'Or
Antoni Riera
DAE S.A.

Cadira Rothko
1991 Delta de Plata
Alberto Lievore
Simeyco Sal,
Indartu

Jurat de la XXIV
edició: Jordi
Aguilar, Ramón
Benedito, Chantal
Hamalde, Toshiyuki
Kita, Ricard López

Jocs infantils
Olimpia
1992 Delta de Plata
Antoni Roselló
amb Willy Muller
Nou Parc S.A.

Penjador Ona
1992 Delta d'Or
Montse Padrós,
Carles Riart
Mobles 114

Ventilador Km-38
1992 Delta de Plata
King & Miranda
Associati
Elettroplastica
Elettrodomestici
S.p.A.

Ampollers Canaletas
1992 Delta de Plata
Gabriel Teixidó
Grupte

Jurat de la XXV
edició: Antonio
Citterio, Miquel
Espinet, Bigas
Lluua, Jordi
Montaña, Antonio
Puig

Escofell Carmel
1993 Delta de Plata
Estrella Ordóñez,
Enric Pericas
Escofet 1886 S.A.

Unitat mòbil bar
per a platges
metropolitanes
1993 Delta de Plata
Antoni Roselló
Mancomunitat de
Municipis de l'Àrea
Metropolitana de
Barcelona

Cadira de braços
Fina Filipina
1993 Delta de Plata
Oscar Tusquets
Driade

Cotxet per a nadó
Audace
1993 Delta de Plata
Equip intern
Jané S.A.

Automòbil Ibiza 93
1993 Delta d'Or
Giorgetto Giugiaro,
Equip intern
SEAT S.A.

Bancada Trienal
1993 Delta de Plata
Lievore, Altherr,
Molina
Andreu World S.A.

Jurat de la XXVI
edició: Manuel
Baño, Pierluigi
Cattermole, Antonio
Lorente, David Mark
Ancona, Marta
Montmany

<p>Jurat de la XXVIII edició: Ferran Alberch, Miquel Barceló, Augusto Lorenzo, Enric Pericas, Santiago Roqueta</p>	<p>Revister Lo-revister 1999 Delta de Plata Mariano Ferrer Miscel·lània de Mercè Bohigas S.L.</p>	<p>Cartellers Acta 1999 Delta d'Or Pascual Salvador Vilagrassa S.A.</p>	<p>Cadira de braços Global 1999 Delta de Plata Josep Lluscà ENEA-Eredu S.Coop.</p>	<p>Rentamans Pla 1 1999 Delta de Plata RCR Aranda Pigem Vilalta Arquitectes Lagares S.A.</p>	<p>Fanal Town 1999 Delta de Plata Rosa Clotet, Joan Llongueras Carandini S.A.</p>	<p>Unitats de ferro-carril UT-213 1999 Delta de Plata Magma Disseny Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya</p>	<p>Connectors Olas 1999 Delta de Plata Javier Raúl Alonso ABB Niessen S.A.</p>	<p>Lluminàries Ishi, Doro, Dojo 1999 Delta de Plata Antoni Arola Metalarte S.A.</p>	<p>Ampolla Font Vella 1999 Delta de Plata Joan Gaspar Morera Shining Font Vella S.A.</p>	<p>Talla-rajoles Rubi TR-600 S 1999 Delta de Plata Costa Design, equip intern Germans Boada S.A.</p>	<p>Canvis i reptes nous: del context local als problemes globals Els productes Delta d'aquestes darreres edicions reflecteixen característiques que transcendeixen la bondat mercantil. En aquests anys assistim a un gran flux migratori que aporta noves influències culturals, i el disseny pren consciència de la diversitat social que l'envolta. També és la dècada daurada de la tecnologia. La paraula "innovació" es converteix en el sant grael. Destaquen productes amb estudis ergonòmics intel·ligents, lluminàries amb gran eficiència energètica, aparells d'ús fàcil per a persones amb discapacitats físiques: el disseny universal i el disseny sostenible prenen protagonisme. En el sector de l'equipament urbà, hi predo-</p>	<p>mina la integració de tecnologia i materials sensibles al medi ambient. Estilísticament, un minimalisme suau i madur coexisteix amb la presència renovada d'un disseny a mig camí entre obra d'art, artesanía o projecte social. Els productes premiats destaquen pel seu aspecte lleuger i homogeni, i en alguns casos conviden l'usuari a adoptar hàbits més saludables o socialment responsables. Alguns dels dissenyadors que havien pres un camí menys comercial a la dècada del 1990 ara estableixen una col·laboració estreta amb la indústria. Sens dubte, assistim no solament a un canvi generacional, sinó també a una evolució en la manera d'entendre tant la professió i l'empresa, com els conceptes d'utilitat, responsabilitat i ètica.</p>
---	--	--	---	---	--	--	---	--	---	---	---	---

1999

<p>Jurat de la XXIX edició: Ferran Alberch, Josep Amor, Anna Calvera, Joao Mena de Matos, Miguel Milá, Laura Sanchis, Ramon Sanfeliu</p>	<p>Plat de dutxa Net 2001 Delta de Plata RCR Aranda Pigem Vilalta Arquitectes Lagares S.A.</p>	<p>Lavabo mural Kalahari 2001 Delta de Plata Ramón Benedito Roca Radiadores S.A.</p>	<p>Fanal Rama 2001 Delta de Plata Gonzalo Milá Santa & Cole</p>	<p>Flascons Basi Femme, Basi Homme 2001 Delta de Plata Antoni Arola, Pati Núñez Idesa Parfums S.A.</p>	<p>Sistema actiu de mobiliari Ahrend 700 2001 Delta de Plata King & Miranda Associati Ahrend Dutch Office</p>	<p>Mànecs d'eines Rubiflex Line 2001 Delta de Plata Costa Design Germans Boada S.A.</p>	<p>Banc Lungo Mare 2001 Delta d'Or Enric Miralles, Benedetta Tagliabue Escofet 1886 S.A.</p>	<p>Campana extractora Modula 2001 Delta de Plata Joan Gaspar Marsset Iluminación S.A.</p>	<p>Aplic Atlas 2001 Delta de Plata Joan Gaspar Marsset Iluminación S.A.</p>	<p>Jurat de la XXX edició: Toni Clariana, Josep M.Fort, Dani Freixes, James Irvine, Anna Maio, Oriol Pibernat</p>	<p>Accessoris de bany City 2003 Delta de Plata Lavernia y Cienfuegos Sanico Porcelanas S.L.</p>	<p>Escocell adaptable Mekano-Q 2003 Delta de Plata Suma Arquitectes Paviments Mata S.A.</p>	<p>Banc Aero 2003 Delta d'Or Llievore, Altherr, Molina Sellex S.A.</p>	<p>Unitat mòbil polivalent 2003 Delta de Plata Antoni Roselló Esteva S.A.</p>	<p>Cadira Catifa 2003 Delta de Plata Llievore, Altherr, Molina ARPER</p>
---	---	---	--	---	--	--	---	--	--	--	--	--	---	--	---

2001

2003

<p>Banc Neolineal 2003 Delta de Plata Miguel Milá Santa & Cole</p>	<p>Jurat de la XXXI edició: Francesc Aragall, Pilar Chiva, Óscar Guayabero, Ramón Isern, Daniel Nebot, Enric Pericas, Patricia Urquiola</p>	<p>Safata Delica 2005 Delta de Oro Zoocreative Delica</p>	<p>Banc Godot 2005 Delta de Plata Díez + Díez Diseño Escofet 1886 S.A.</p>	<p>Seient Binaria 2005 Delta de Plata Jordi Badia Farré, Otto Canalda Oken S.A.</p>	<p>Llum-vitrina Collector 2005 Delta de Plata Emiliana Design Studio Metalarte S.A.</p>	<p>Extractor de bany X-Mart 2005 Delta de Plata Novel/Puig Design Cata Electrodomésticos S.L.</p>	<p>Llum Neón de Luz 2005 Delta de Plata Joan Gaspar Marsset Iluminación S.A.</p>	<p>Paperera de platja Bina 2005 Delta de Plata Gonzalo Milá, Martina Zink Santa & Cole</p>	<p>Jurat de la XXXII edició: Werner Aisslinger, Andrés Alfaro-Hofmann, Pilar Chiva, Gillo Dorfles, Heinz Hofer-Wittmann,</p>	<p>Uli Marchsteiner, Elisa Sáinz Ruiz, Valentín Roma, Oscar Tusquets Blanca, Joan Vinyets</p>	<p>Col·lecció de bany Simplex 2007 Delta de Plata Martín Azua, Gerard Moliné Indústries Cosmic</p>	<p>Banc modular Naguisa 2007 Delta de Plata Toyó Ito Escofet 1886 S.A.</p>	<p>Fanal Nanit Farola 2007 Delta de Plata Otto Canalda, Ramón Úbeda Metalarte S.A.</p>	<p>Sistema de senyalització Pictos 2007 Delta de Plata Lavernia y Cienfuegos Sanico Porcelanas S.L.</p>	<p>Col·lecció de cortines enrotllables Aurora Boreal 2007 Delta de Plata Charlotte Houman Faber Holding A/S</p>
---	--	--	---	--	--	--	---	---	---	--	---	---	---	--	--

2005

2007

<p>Concepte de seients Mutaflex 2007 Delta de plata Departament de Disseny Figueras Figueras International Seating</p>	<p>Seients urbans Bancos Suïzos 2007 Delta d'Or Alfredo Häberli B.D. Barcelona Design</p>	<p>Cotxet per a nadó Bugaboo Camaleon 2007 Delta de Plata Max Barenbrug Bugaboo Internacional</p>	<p>Clau Maria USB 2007 Delta de Plata Luis Eslava ABR Producción Contemporánea</p>	<p>Jurat de la XXXIII edició: Luisa Bocchietto, Luc Donckerwolke, Roberto Feo, Ramon Folch, Mònica Gili Galfetti, Luki Huber, Florian Hufnagl, Uli Marchsteiner</p>	<p>Aparell de correcció d'ortodòncia Carrière Distalizer 2009 Delta d'Or Luis Carrière Class One Orthodont</p>	<p>Galleda de fregar Ecofrego 2009 Delta de Plata Josep Añols en col·laboració amb Carlos Rivadulla Sistemas ecológicos de fregado y limpieza</p>	<p>Bicicleta pública urbana Urbikes 2009 Delta de Plata Eduard Sentis Modular Bps</p>	<p>Bombona de butà K6 2009 Delta de Plata Carlos Aguiar Amrol Alfa, Repsol</p>	<p>Escocell Tres 2009 Delta de Plata Salvador Fàbregas Urbes 21</p>	<p>Taula Table B 2009 Delta de Plata Konstantin Grcic B.D. Barcelona Design</p>	<p>Sistema de col·locació de rajoles Prêt à Porter 2009 Delta de Plata Departament de Màrqueting Roca ceràmica</p>
---	--	--	---	--	---	--	--	---	--	--	---

2009

Diseño

Els Premis Delta sempre han celebrat l'ideal funcionalista del "bon disseny" que va proporcionar, des dels seus inicis, el marc teòric principal de l'ADI-FAD. No obstant això, a la fi de la dècada del 1970 sorgeix amb força una sèrie de propostes allunyades d'aquest cànnon de forma i funció, més lúdiques i experimentals, a mig camí entre la rebel·lia anticonsumista del "radical design" italià dels seixanta i el formalisme simbolista i postmodern dels vuitanta. El 1977, 1978 i 1979, l'ADI agrupa una selecció d'aquestes peces en unes mostres paral·leles a la selecció dels Premis Delta, anomenades "Disueño", que no competeixen pels Premis.

– Acta del jurat Premis Delta 1977: "L'examen dels objectes exposats que ha dut a terme aquest jurat ha constatat una certa manca d'inventiva i fantasia d'aquests objectes, i alhora ha reiterat la forma expressiva del disseny industrial molt formal i superat. El jurat vol fer constar que la presència simultània de l'exposició 'Disueño' evidencia una certa nostàlgia d'una fantasia més lliure i un examen menys esquemàtic de forma i funció". (Jean Baudrillard, Vico Magistretti, Alfonso Milà)

– Acta del jurat Premis Delta 1978: "Ens hauria agradat tenir accés a la selecció 'Disueño' i poder esmentar l'arcada dissenyada per Carles Riart i com ens agradaria trobar al nostre entorn quotidiana objectes amb un contingut poètic tan alt. Com que les bases exclouen aquests productes de l'adjudicació dels Delta d'Or, proposem que, com a compensació, aquest objecte rebi alguna cosa així com un 'Somni d'Or'". (Fernando Amat, Charles Dillon)

Generació X

A mitjan dècada dels anys noranta, quan el disseny espanyol entra en crisi després de l'efervescència dels Jocs Olímpics de Barcelona i l'Expo de Sevilla, un grup de joves dissenyadors aposta per un treball més experimental. El 1994 neix l'X-FAD, similar a l'ADI-FAD, per promocionar idees i activitats dels creadors més joves. És una generació cansada de l'esteticisme postmodern, frenada en la seva inserció a la indústria per la crisi econòmica i l'impacte sostingut dels professionals de l'"star-system" de la generació de la dècada del 1980. Busquen un camí independent amb projectes econòmicament modestos, més pròxims al món de les galeries d'art que a la indústria. Produïxen per compte propi objectes i projectes de tall conceptual, en part "ready-made" acoblats a mà i venuts en mercats de "tot a cent" organitzats per l'X-FAD. Part d'aquesta "Generació X" del disseny, com ja va succeir amb els seus predecessors de "Disueño", s'integrarà a l'univers dels Delta la dècada següent, amb productes frescos i sensibles a criteris socials i mediambientals.

PREMIOS DELTA 50 AÑOS CON EL DISEÑO 1960–2010

Esta exposición presenta un recorrido por cinco décadas de diseño industrial en nuestro país, tomando como hilo conductor los Premios Delta, otorgados desde 1961 por ADI-FAD, la Asociación de Diseño Industrial del Fomento de las Artes y el Diseño.

A lo largo de este medio siglo, el diseño ha pasado de ser una preocupación de minorías a ser parte de la vida cotidiana de todos; de ser una actividad a menudo ignorada por el contexto industrial de su época a ser parte indispensable de un tejido empresarial competitivo. El diseño ha sido un compañero de viaje en nuestra historia reciente: con él hemos dado forma a nuestro afán de modernidad en los años del tardofranquismo; hemos explorado la utopía y la realidad del cambio en la España de la transición; hemos compartido la euforia de nuevos espacios y nuevas libertades; hemos aprendido a ser competitivos al tiempo que globalmente responsables.

En 1960, el arquitecto Antoni de Moragas y el diseñador André Ricard, convencidos de la necesidad de hacer visible una profesión prácticamente desconocida, fundan el ADI. Este inicio de andadura institucional se ve impulsado por un grupo de diseñadores, arquitectos y críticos, como Miguel Milá, Rafael Marquina, Oriol Bohigas y Alexandre Cirici. El ADI se crea dentro de la estructura del FAD, una asociación cultural privada fundada en 1903 con el nombre de Fomento de las Artes Decorativas. De este modo, se establece en Barcelona la primera asociación de diseño industrial de España con la voluntad de difundir y promover el diseño industrial, entendido como una herramienta de progreso social, que configura una cultura material contemporánea con vocación moderna y democrática.

El principal motor de las actividades del ADI-FAD desde su creación han sido los Premios Delta, otorgados en reconocimiento a la labor de los diseñadores industriales y las empresas productoras. Desde su inicio, los Delta tuvieron el objetivo de apoyar y destacar la excelencia en el diseño y la producción de objetos industriales en España, en un contexto en el que eran pocas las empresas que colaboraban con diseñadores a la hora de desarrollar sus productos. En sus dos últimas ediciones, los Delta han ampliado su convocatoria para incluir cualquier producto comercializado en el mercado nacional, aunque hayo sido diseñado y producido en el extranjero. De este modo, los Premios han pasado a tener una dimensión internacional que refleja el alcance de su prestigio, al tiempo que apuesta por la capacidad que tiene nuestro diseño de competir en un mercado cada vez más global.

En sus primeras ediciones, la selección de los objetos y la adjudicación de los premios corrió a cargo de los miembros de ADI-FAD, pero ya a partir de 1963 se estructura el proceso con la creación de jurados que incorporan a profesionales de reconocido prestigio internacional. Por los jurados de los Premios Delta han pasado figuras de la talla de Max Bill, Marco Zanuso, Ettore Sottsass, Alessandro Mendini, Hans Hollein, Ingo Maurer o Ron Arad. Además de profesionales del diseño, los jurados han contado con representantes de escuelas de diseño, instituciones públicas y empresas, así como artistas y filósofos. Desde 1963, estos jurados han dado sus opiniones sobre la situación del diseño en nuestro país, sobre las cualidades de los objetos seleccionados o los retos pendientes de resolver. Este material, recogido en las Actas de cada edición de los Premios Delta, ofrece un testimonio único, no solo respecto a los criterios que se han aplicado en cada momento a la hora de evaluar un producto, sino también sobre cómo el diseño y la producción de objetos de consumo han ido respondiendo a los cambios que ha vivido el país. Una selección de estos comentarios acompaña a cada una de las piezas de la exposición.

En su medio siglo de existencia, los Premios Delta han sido uno de los principales ejes estructuradores del diseño español, marcando pautas en su desarrollo, apoyando su crecimiento y celebrando sus logros. Pero también es cierto que no siempre han sabido dar visibilidad a tendencias o movimientos dentro de la profesión que presentaban visiones alternativas, más alejadas del ideal modernista del “buen diseño” que ha sido, desde sus inicios, el marco teórico principal de ADI-FAD. Así, a finales de la década de 1970, surge una serie de propuestas más experimentales, ya a medio camino entre la rebeldía anticonsumista del “radical design” italiano de la década de 1960 y el formalismo simbolista y postmoderno de la de 1980. Estas piezas se presentan en muestras paralelas llamadas “Disueño”, que no comiten por los Premios Delta. Asimismo, a mediados de la década de 1990, cuando el diseño español entra en crisis tras la efervescencia de los Juegos Olímpicos de Barcelona y la Expo de Sevilla, un grupo de jóvenes diseñadores apuesta por un trabajo más experimental. Poco integrados en el contexto industrial, se trata de objetos de corte más conceptual, hechos a mano con pocos medios y vendidos en mercadillos de “todo a cien”.

Los Premios Delta siempre han celebrado el ideal funcionalista del “buen diseño” que proporcionó, desde sus inicios, el principal marco teórico de ADI-FAD. Sin embargo, a finales de la década de 1970 surge con fuerza una serie de propuestas alejadas de ese canon de forma y función, más lúdicas y experimentales, a medio camino entre la rebeldía anticonsumista del “radical design” italiano de los sesenta y el formalismo simbolista y postmoderno de los ochenta. En 1977, 1978 y 1979, ADI agrupa una selección de estas piezas en muestras paralelas a la selección de los Delta, llamadas “Disueño”, que no comiten por los Premios Delta. Parte de esta “Generación X” del diseño, como ya ocurrió con sus predecesores de “Disueño”, se integrará en el universo de los Delta en la siguiente década, con productos frescos y sensibles a criterios sociales y medioambientales.

Los Premios Delta, como el diseño que promueven y celebran, están en constante evolución. Son un reflejo de la energía creativa que configura día a día nuestra cultura industrial, y una apuesta constantemente renovada por un futuro poblado de objetos que, cada uno según su carácter y naturaleza propia, tengan un impacto positivo en nuestra vida.

1960 Una modernidad necesaria: inicio, consolidación y grandes metas

La primera década de los Premios Delta está marcada por el esfuerzo de la profesión para consolidarse en una sociedad tardofranquista, mediante la integración de ADI en el seno del Fomento de las Artes Decorativas (FAD), y su incorporación al Icsid (Consejo Internacional de Sociedades de Diseño Industrial). Desde el punto de vista del diseño, la prioridad es la defensa y promoción del funcionalismo modernista y su modelo, los productos icónicos de la empresa alemana Braun. En sus primeras ediciones, los Delta premian muchos productos para el hogar “moderno”: electrodomésticos, afeitadoras, ceniceros de colores, máquinas de escribir portátiles y pinzas de hielo.

En la década de 1960, el franquismo deja atrás la autarquía e inicia una apertura al exterior. Es la España de los SEAT 600, la llegada masiva del turismo y el despegue de la industria hotelera, el arranque de la cultura pop y el nacimiento de una sociedad del consumo. Sin embargo, la integración del diseño en el débil tejido empresarial es mínima, y muchos productos representan más una voluntad formal de modernidad que una modernización real de las estructuras productivas, anticuadas y poco competitivas. En esta fase inicial, el ADI es la expresión de una minoría de profesionales pertenecientes a un grupo social acomodado y progresista, que entienden el diseño como un vehículo de modernidad y cultura.

1970 la utopía se hace realidad: del funcionalismo tardío al discurso postmoderno

La década de 1970 es una de contrastes, combinando la dureza represiva del tardofranquismo con la explosión cultural, social y política de los inicios de la transición, tras la muerte de Franco en 1975. En un entorno internacional marcado por la crisis del petróleo y la guerra de Vietnam, el país vive en un torbellino en el que cohabitan el “destape” y la censura, las ejecuciones y las huelgas, la fascinación por las teleresies y los concursos televisivos.

Con el final de la presidencia de Antoni de Moragas durante los primeros nueve años de ADI y tras la espectacular organización del VII Congreso Icsid en Ibiza en 1971, se produce un cambio en el mismo seno de ADI. A partir de ahora las presidencias tendrán un tiempo limitado y la capacidad operativa de la asociación se ve incrementada.

En las juntas directivas del ADI durante esta década, en la que se ve reducido el número de ediciones de Premios Delta, los valores del funcionalismo, del modernismo internacional y del “buen diseño”, siguen imperando como criterios de selección. Sin embargo, los jurados internacionales de estos años, cuando florecen el pop y el primer postmodernismo, y más allá de nuestras fronteras el “anti-design” y el “radical design”, remarcan la aridez

funcionalista de muchos de los productos seleccionados y reclaman en más de una edición “una fantasía más libre y un examen menos esquemático de forma y función”.

Diseño

Los Premios Delta siempre han celebrado el ideal funcionalista del “buen diseño” que proporcionó, desde sus inicios, el principal marco teórico de ADI-FAD. Sin embargo, a finales de la década de 1970 surge con fuerza una serie de propuestas alejadas de ese canon de forma y función, más lúdicas y experimentales, a medio camino entre la rebeldía anticonsumista del “radical design” italiano de los sesenta y el formalismo simbolista y postmoderno de los ochenta. En 1977, 1978 y 1979, ADI agrupa una selección de estas piezas en muestras paralelas a la selección de los Delta, llamadas “Disueño”, que no comiten por los Premios Delta. Parte de esta “Generación X” del diseño, como ya ocurrió con sus predecesores de “Disueño”, se integrará en el universo de los Delta en la siguiente década, con productos frescos y sensibles a criterios sociales y medioambientales.

– Acta del Jurado Premios Delta 1977: “El examen de los objetos expuestos a juicio de este jurado ha llevado a la constatación de una cierta carencia de inventiva y fantasía de los mismos, y al mismo tiempo de una reiteración de la forma expresiva del diseño industrial muy formal y superado. El jurado quiere hacer constar que la presencia simultánea de la exposición ‘Disueño’ evidencia cierta nostalgia de una fantasía más libre y un examen menos esquemático de forma y función”. (Jean Baudrillard, Vico Magistretti, Alfonso Milá)

– Acta del Jurado Premios Delta 1978: “Nos hubiera gustado tener acceso a la selección ‘Disueño’ y poder mencionar la arcada diseñada por Charles Riart y lo mucho que nos gustaría encontrar en nuestro entorno cotidiano objetos con tan alto contenido poético.

Ya que las bases excluyen a tales productos de la adjudicación de los Delta de Oro, proponemos que dicho objeto reciba, en su defecto, algo así como un ‘Sueño de Oro’”. (Fernando Amat, Charles Dillon)

1980 Nuevas urbes, nuevos iconos: la ciudad del diseño

A lo largo de la década de 1980 se afianza un nuevo momento político y social en nuestro país. Con la entrada en el mercado europeo, el mundial de fútbol y la adjudicación de los Juegos Olímpicos a Barcelona, aún en un contexto económicamente débil, reina el optimismo. Mediante iniciativas del sector público se apoya la promoción del diseño catalán en el mundo y el mismo tejido urbano de Barcelona se convierte en un gran expositor de iluminación y mobiliario urbanos, señalizaciones y paradas de transporte público. La palabra “diseño” invade los medios de comunicación y se convierte en el símbolo de una contemporaneidad lúdica, como signo visible de un momento de profundos cambios.

El diseño incorpora el lenguaje de la postmodernidad con referencias más narrativas, historicistas y formalistas, que en ocasiones se perciben como muestras de frivolidad y crisis del ideal funcionalista que había amparado el surgimiento de la profesión en la década de 1960. En 1986 los Premios Delta celebran su 25º aniversario premiando los productos más emblemáticos de todas las ediciones anteriores. Surgen y se consolidan muchas empresas que incorporan el diseño como parte fundamental de su modelo empresarial. La comunidad internacional reconoce esta nueva energía dando muestras de enorme interés por la producción nacional.

1990 El diseño se consolida: de la euforia olímpica a las marcas internacionales

Tras el impulso de las Olimpiadas y la Expo de Sevilla en 1992, se sienten con fuerza los efectos de la crisis económica internacional. Entre 1990 y 1993 los Premios Delta se conceden anualmente, reflejando la alta capacidad productora del momento, pero a partir de 1995 se vuelven a celebrar de forma bianual. Muchas de las empresas que habían crecido con el éxito instantáneo de la marca “diseño” desaparecen o se fusionan. Sin embargo, los productos premiados destacan por su calidad y la voluntad de ser competitivos en el mercado internacional, con la creciente presencia de un diseño marcado por la filosofía empresarial. Numerosas empresas consolidan la incorporación y gestión del diseño industrial en su estructura, y se extiende la presencia de nuestro diseño en los mercados europeos. Arraiga un “star-system” del diseño local, surgido del despegue de la década anterior, que se incorpora a la primera línea del diseño internacional.

Generación X

A mediados de los años noventa, cuando el diseño español entra en crisis tras la efervescencia de los Juegos Olímpicos de Barcelona y la Expo de Sevilla, un grupo de jóvenes diseñadores apuesta por un trabajo más experimental. En 1994, nace el X-FAD en cercanía con el ADI-FAD, para promocionar ideas y actividades de los creadores más jóvenes. Es una generación cansada del esteticismo postmoderno, frenada en su inserción en la industria por la crisis económica y el impacto sostenido de los profesionales del “star-system” de la generación de la década de 1980. Buscan un camino independiente con proyectos económicamente modestos, más próximos al mundo de las galerías de arte que a la industria. Producen por cuenta propia objetos y proyectos de corte conceptual, en parte “ready-made” ensamblados a mano y vendidos en mercadillos de “todo a cien” organizados por el X-FAD. Parte de esta “Generación X” del diseño, como ya ocurrió con sus predecesores de “Disueño”, se integrará en el universo de los Delta en la siguiente década, con productos frescos y sensibles a criterios sociales y medioambientales.

– Acta del Jurado Premios Delta 1977: “El examen de los objetos expuestos a juicio de este jurado ha llevado a la constatación de una cierta carencia de inventiva y fantasía de los mismos, y al mismo tiempo de una reiteración de la forma expresiva del diseño industrial muy formal y superado. El jurado quiere hacer constar que la presencia simultánea de la exposición ‘Disueño’ evidencia cierta nostalgia de una fantasía más libre y un examen menos esquemático de forma y función”. (Jean Baudrillard, Vico Magistretti, Alfonso Milá)

2000 Cambios y nuevos retos: del contexto local a los problemas globales

Los productos Delta de estas últimas ediciones reflejan características que trascienden la bondad mercantil. Asistimos en estos años a un gran flujo migratorio que aporta nuevas influencias culturales, y así el diseño toma conciencia de la diversidad social que le rodea. Es también la década dorada de la tecnología, en la que la palabra “innovación” se convierte en el santo grial. Destacan productos con inteligentes estudios ergonómicos, luminarias con gran eficiencia energética, aparatos de fácil uso para personas con discapacidades físicas: el diseño universal y el diseño sostenible toman protagonismo. En el sector del equipamiento urbano, predomina la integración de tecnología y materiales sensibles al medio ambiente.

Estilísticamente, un minimalismo suave y maduro coexiste con la presencia renovada de un diseño a medio camino entre obra de arte, artesanía y proyecto social. Los productos premiados destacan por su aspecto ligero y homogéneo, y en algunos casos invitan al usuario a adoptar hábitos más saludables o socialmente responsables. Algunos de los diseñadores que habían tomado un camino menos comercial en la década de 1990 entran ahora en estrecha colaboración con la industria. Sin duda, asistimos no solamente a un cambio generacional, sino también a una evolución del modo en que se entienden desde la profesión y la empresa, los conceptos de utilidad, responsabilidad y ética.

DELTA AWARDS 50 YEARS OF DESIGN 1960–2010

This exhibition presents a journey through five decades of industrial design in our country, with the Delta Awards, presented since 1961 by the ADI-FAD (Associació de Diseny Industrial del Foment de les Arts i del Diseny), as its common thread.

During these 50 years, design has gone from being the concern of a minority to being a part of everyone's daily life, from being an activity often ignored by the industrial context of its time to becoming an essential part of a competitive business environment. Design has been a travel companion in our recent history. With it, we have given shape to our enthusiasm for modernity during the final years of the Francoist dictatorship; we have explored the utopia and the reality of change in transitional Spain; we have shared the euphoria of new spaces and new liberties; we have learned to be competitive yet globally responsible.

In 1960, architect Antoni de Moragas and designer André Ricard, convinced of the need to give greater visibility to a profession that was practically unknown, founded the ADI (Association of Industrial Design). This new institution was developed by a group of designers, architects and critics, such as Miguel Milá, Rafael Marquina, Oriol Bohigas and Alexandre Cirici. The ADI was created within the structure of the Foment de les Arts Decoratives or FAD (Promotion of Decorative Arts), a private cultural association founded in 1903. Thus the first Spanish industrial design association was founded in Barcelona. Its aim was to support and promote industrial design, understood as a tool for social progress that shaped a contemporary material culture in a spirit of modernity and democracy.

The major drive for the ADI-FAD's activities since its creation has been the Delta Awards, given out as recognition for the work of industrial designers and manufacturers. From the outset, the Delta Awards' objective has been to support and showcase excellence in the design and production of industrial objects in Spain, at a time when there were few companies collaborating with designers to develop their products. In the last two editions, the Delta Awards have expanded their remit to include any product sold in the national market, even if it has been designed and produced abroad. In this way the Delta Awards have acquired an international dimension that reflects the reach of their reputation, while demonstrating the ability of our design to compete in an increasingly global market.

In its first editions, the selection of objects and awarding of prizes fell to ADI-FAD members, but from 1963 the process was structured through the establishment of juries that incorporated internationally renowned professionals. Delta Award jury members have included Max Bill, Marco Zanuso, Ettore Sottsass, Alessandro Mendini, Hans Hollein, Ingo Maurer and Ron Arad, among many others. In addition to design professionals, juries have also included representatives from design schools, public institutions and business, as well as artists and philosophers. From 1963, these jury members have offered their opinions about the design situation in our country, the qualities of selected objects or the challenges yet to be addressed. This material, recorded in the minutes of each edition of the Delta Awards, provides a unique testimony, not only of the criteria applied when judging a product, but also of how the design and production of consumer objects continually responded to the changes our country has experienced. A selection of these commentaries accompanies each one of the pieces in the exhibition.

In their half century of existence, the Delta Awards have been one of the major pillars of Spanish design, setting development standards, supporting its growth and celebrating its achievements. However, it is also true that they have not always known how to bring visibility to tendencies or movements within the profession that presented alternative visions, more distant from the modernist ideal of “good design” that has been ADI-FAD's main theoretical framework since

its inception. At the end of the 1970s, a series of experimental proposals emerged, already halfway between Italy's rebellious, anti-consumerist Radical Design of the 1960s and the symbolic and post-modern formalism of the 1980s. These pieces were exhibited in parallel shows called “Disueño” and did not compete for Delta Awards. Similarly, in the mid 1990s, when Spanish design entered a period of crisis after the excitement of the Barcelona Olympic Games and the Seville Expo, a group of young designers chose a more experimental approach. Barely integrated within industry, these objects were more conceptual, handmade with few means and sold in street markets. This “Generation X” of design, like its “Disueño” predecessor, would become part of the Delta universe the following decade, with fresh products that were conscious of social and environmental criteria.

The Delta Awards, like the design they promote and celebrate, evolve constantly. They are a reflection of the creative energy that shapes our industrial culture day by day and a constantly renewed commitment to a future inhabited by objects that, each according to their own character and nature, have a positive impact on our lives.

1960 A Necessary Modernity: Beginnings, Consolidation and Great Expectations

The first decade of the Delta Awards was marked by the efforts of the profession to take shape, in the context of late Francoism, through the integration of ADI into FAD, and its incorporation into Icsid (International Council of Societies of Industrial Design). From a design perspective, the priority was the defence and promotion of Modernist functionalism, and its model the iconic products of German company Braun. In their first editions, the Deltas rewarded many products for the “modern” household: appliances, electric shavers and coloured astrays, portable typewriters or ice tongs.

In the 1960s, Franco's government left autarchy behind, and started opening up to the outside. This was the Spain of the SEAT 600, the massive arrival of tourism and the take-off of the hotel industry, the beginnings of pop culture and the birth of a consumer society. However, the integration of design into the weak entrepreneurial fabric was minimal, and many products represented a formal desire for modernity rather than a real modernisation of productive structures, which were antiquated and uncompetitive. ADI was the expression of a minority of professionals who belonged to a wealthy and progressive part of society, and who understood design as a vehicle for modernity and culture.

– Acta del Jurado Premios Delta 1977: “El examen de los objetos expuestos a juicio de este jurado ha llevado a la constatación de una cierta carencia de inventiva y fantasía de los mismos, y al mismo tiempo de una reiteración de la forma expresiva del diseño industrial muy formal y superado. El jurado quiere hacer constar que la presencia simultánea de la exposición ‘Disueño’ evidencia cierta nostalgia de una fantasía más libre y un examen menos esquemático de forma y función”. (Jean Baudrillard, Vico Magistretti, Alfonso Milá)

1970 Utopia Becomes Reality: From Late Functionalism to Post-modern Discourse

The 1970s was a decade of contrasts, combining the repressive harshness of Franco's final years with the cultural, social and political explosion of the early transition, after his death in 1975. In an international environment marked by the oil crisis and the Vietnam War, the country was living in a whirlwind in which “permissiveness” and censorship, executions and labour strikes, and a fascination for TV series and game shows, all coexisted.

As Antoni de Moragas's presidency during the first nine years of ADI ended and after the spectacular organisation of the 7th Icsid Conference in Ibiza in 1971, ADI was going through internal changes. The presidential terms would be limited from this point onwards and the association's operational capacity was increased.

For the ADI's Directors Boards of this decade, in which the number of Delta Awards editions were reduced, the values of functionalism, of international Modernism and “good design”, would remain the ruling selection criteria. Nevertheless, the international jury members of these years – when pop and early postmodernism and, beyond our borders, Anti-Design and Radical Design flourished – noticed the functionalist dryness of many of the selected products and in more than one edition called for “a freer fantasy and a less schematic examination of form and function”.

Diseño

The Delta Awards have always celebrated the modernist ideal of “good design” that has been the ADI-FAD's main theoretical framework since its inception. However, at the end of the 1970s, a series of experimental and playful proposals emerged

with force, more distant from this canon of form and function, halfway between Italy's rebellious, anti-consum-erist Radical Design of the 1960s and the symbolic and post-modern formalism of the 1980s. In 1977, 1978 and 1979, the ADI chose a selection of these pieces to be exhibited in parallel shows called “Disueño”, pieces that did not compete for Delta Awards.

– Delta Awards Jury Minutes 1977: “The examination by this year's jury of the objects submitted for judging has led to the observation of a certain lack of creativity and fantasy, and at the same time a reiteration of the expressive form of a very formal and dated industrial design. The jury would like to note that the simultaneous ‘Disueño’ exhibition brings up a certain nostalgia for a freer fantasy and a less schematic examination of form and function.” (Jean Baudrillard, Vico Magistretti, Alfonso Milá)

– Delta Awards Jury Minutes 1978: “We would have liked to have had access to the ‘Disueño’ exhibition and we want to mention the archway designed by Charles Riart. We would very much like to find in our daily lives objects with such a high degree of poetic content.

Because the rules exclude such products from being considered for the Gold Delta Awards, we propose that this design receive in its place an award such as ‘Golden Dream’.” (Fernando Amat, Charles Dillon)

1980 New Metropolis, New Icons: The City of Design

During the 1980s, a new political and social momentum was taking hold in our country. Although still in an economically weak context, with Spain's entry into the European market, the Football World Cup and the selection of Barcelona as host to the Olympic Games, optimism reigned. Through public sector initiatives, Catalan design was promoted internationally and the urban landscape of Barcelona became showcase for furniture and urban lighting, traffic lights and public transportation stops. The word “design” invaded the media and became the symbol of a playful contemporaneity, a visible sign of a moment of profound changes.

Design took on the language of post-modernity, with references that were more narrative, historicist and formalist. These were occasionally perceived as signs of frivolity and of a crisis of the functionalist ideal that had supported the profession's rise in the 1960s. In 1986 the Delta Awards celebrated their 25th anniversary by rewarding the most emblematic products of the previous editions. Many new companies incorporated design as a fundamental part of their business model. The international community recognised this new energy, showing enormous interest in the national production.

1990 The Consolidation of Design: From Olympic Euphoria to International Brands

After the momentum of the Olympic Games and the Seville Expo in 1992, the effects of the international economic crisis were strongly felt. Between 1990 and 1993 the Delta Awards took place annually, reflecting the high productive capacity of the period. However, from 1995 they were awarded only biannually. Many of the companies that had known instant success by using the “design” brand on their products disappeared or merged with others. By contrast, winning products were notable for their quality and the desire to be competitive in the international market, with the increasing presence of a design influenced by business values. Numerous companies consolidated the incorporation and management of industrial design into their structures and Spanish design gained a greater presence in European markets. Emerging from the expansion of the 1980s, a star-system of local designers took root, joining the ranks of international high-design.

Generation X

In the mid 1990s, when Spanish design entered a period of crisis after the excitement of the Olympic Games and the Seville Expo, a group of young professionals chose a more experimental approach.The X-FAD was created in 1994 in conjunction with the ADI-FAD to promote the ideas and activities of the youngest designers. This was a generation of designers that was saturated with post-modern aestheticism and slowed in its incorporation to industry by the economic crisis

and the enduring weight of the “1980s generation” of celebrity designers. These young professionals sought an independent approach, with economically modest projects, closer to the world of art galleries than to that of industry and commerce. They produced conceptual objects and projects with their personal means, partially ready-made and created by hand, which they sold in street markets organised by the X-FAD. Part of this “Generation X” of design, like its “Disueño” predecessors, would become part of the Delta universe the following decade, with fresh products that were conscious of social and environmental criteria.

2000 Changes and New Challenges: From a Local Context to Global Issues

The Delta products of the latest editions reflect characteristics that transcend pure commercial value. We have witnessed a large migratory flow that brings with it new cultural influences, and design has taken in the social diversity that surrounds it. This has also been a golden decade for technology, in which the word “innovation” has become the holy grail. We see products with intelligent ergonomic design, lighting with tremendous energy efficiency, appliances that are user-friendly for those with physical disabilities: universal and sustainable design have taken centre stage. In the urban equipment sector, environmentally-friendly technology and materials dominate.

Stylistically, a smooth and mature minimalism coexists with the renewed presence of a design that falls somewhere between art, craft, and social project. Winning products stand out for their light and homogenous appearance, and in some cases they invite the user to adopt healthier or more socially responsible habits. Some of the designers that had taken a less commercial path in the 1990s now work in close collaboration with industry. Without a doubt, we are now witnessing not only a generational change but also an evolution in the way the profession and business understand the concepts of utility, responsibility and ethics.

[Palau Robert](#)
Centre d'Informació
de Catalunya

[Horari](#)
De dilluns a dissabte
de 10 a 19 h

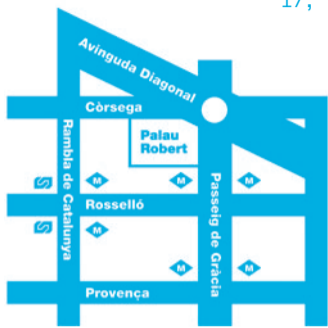
Passeig de Gràcia, 107
08008 Barcelona
T 93 238 80 91
F 93 238 40 10
www.gencat.cat
/palaurobert

Diumenges i festius
de 10 a 14.30 h

[Com arribar-hi](#)
Metro: línies 3 i 5
estació Diagonal

FGC: línies 6 i 7
estació Provença

Autobusos 6, 7, 15, 16,
17, 22, 24, 28, 33 i 34

90
El disseny
es consolida

80
Noves urbs,
noves icones

70
La utopia
esdevé
realitat

00
Canvis i nous
reptes

60
La modernitat
necessària

[Organització](#)

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

[Director general de Difusió Corporativa](#)
Jordi Fortuny

[Amb la col·laboració de](#)

ADI-FAD (Associació de Disseny Industrial
- Foment de les Arts i del Disseny)

[Exposició](#)

[Comissariat](#)

Uli Marchsteiner
Viviana Narotzky

[Direcció](#)

Carme Cañadell

[Coordinació](#)

Eulàlia Janer

[Textos](#)

Uli Marchsteiner
Viviana Narotzky

[Secretaria i Documentació](#)

Núria Escamilla
Gisela Izard
Dolors Lao

[Disseny expositiu](#)
Silvia Farriol

[Disseny gràfic](#)
Mario Eskenazi
Ricardo Alavedra
Dani Rubio

[Producció i muntatge](#)

GROP, exposicions i museografia S.L.

[Il·luminació](#)

Antonio Sainz

[Fotografies i Audiovisuals](#)

Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona,
Arxiu ADI-FAD en el DHUB de Barcelona,
Arxiu Fotogràfic de Barcelona, Arxiu TV3,
Clara Films S.A., Televisió de Catalunya,
RTVE, Mater.

Volem agrair a les persones següents
la seva generosa col·laboració en
la gestió i cessió de drets d'autor:
Beta Albuixench, Pilar Arilla Bernad,
Martin Azúa, Josep Bagà, Pepa Bueno, Juli
Capella, Emiliانا Design Studio, Estudios
Moro, Montse Fabregat, Luis Fernández,
Oscar Font Codina, Galeria H2O, Daniel
Giralt-Miracle, Àngel Grañena Pérez, Maria
Guinovart, Albert Isern, Sónsoles Llorens,
Roberto Mardones, Quim Pintó, Josep Pla
Narbona, Josep Ponsatí, Jordi Sarrà, Marta
Vellvé Arill.

S'ha fet tot el possible per localit-
zar els titulars dels drets de les imatges
presentades. Si algú considera que el ma-
terial utilitzat infringeix drets d'autor,
perquè n'és propietari o està autoritzat
per exercir-ne els drets d'un propietari,
li agraiem que ens ho comuniqui.

[Muntatge audiovisuals](#)

On i On comunicació S.L.

[Traducció i correcció lingüística](#)

Discobole S.L.

[Col·laboració especial](#)

ABB Niessen, ABR Producción, ADI-FAD,
Col·lecció Alfaro Hofmann, AMAT-3, Andreu
World, B.LUX, BD Barcelona Design, Benedi-
to Design, Pep Bonet, BRA Isogona, Bugaboo
Spain, C.&G. Carandini, Carpyen Ilumina-
ción, Dr. Lluís Carriere, Carriere, Cata
Electrodomésticos, Cemusa, Col·lecció Pere
Permanyer - Museu de la Ciència i de la
Tècnica de Catalunya, Delica, Diez+Diez
Diseño, Driade, Eredu, Escofet 1886, Luis
Eslava, Estudi Blanc, FAD, Fundació Oscar
Tusquets Blanca, Beth Galí, Joan Gaspar,
Germans Boada S.A., Grup Trilla, Indartu-
Simeycó, Industrias Cosmic, Jané, Lagares,
Lluscà Design, Lievore Altherr Molina,
Nani Marquina, Javier Mariscal, Marsei,
Uli Marchsteiner, Metalarte, Miguel Milá,
Miralles Tagliabue EMBT, Mobles 114,
Modular Bps, Museu de les Arts Decoratives
de Barcelona - DHUB, Josep Novell, Jorge
Pensi Diseño S.L., Nuevo Policarro, Josep
Puig, Ramon Bigas, Repsol, Roca Sanitario
S.A., Sanico Porcelanas, Santa & Cole,
Sellex, Eduard Sentís, Sistemas Ecológi-
cos de Fregados y Limpieza, Soler & Palau,
Uralita, Urbes 21.

[Escofet](#)

[Activitats educatives](#)

Interpreta Cultura

[Agraïments](#)

Volem agrair a tots els membres de les
junes directives de l'ADI-FAD 1960-2010
la seva labor continuada i voluntària
en benefici de l'Associació i de l'orga-
nització dels Premis Delta.

També volem destacar l'estreta
col·laboració institucional entre el Museu
de les Arts Decoratives-DHUB i ADI-FAD,
que fa possible la conservació del patri-
moni del disseny mitjançant la incorpora-
ció dels arxius històrics de l'ADI-FAD
i dels Premis Delta als fons del Museu.

[Catàleg](#)

[Edició](#)

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General de Difusió Corporativa

[Direcció i Textos](#)

Uli Marchsteiner
Viviana Narotzky

[Coordinació](#)

Servei de Difusió i Exposicions de la
Direcció General de Difusió Corporativa

[Disseny i maquetació](#)

Mario Eskenazi
Ricardo Alavedra
Dani Rubio

[Traduccions](#)

Discobole S.L.

[Fotografies](#)

ADI-FAD

[Producció](#)

EADOP

© Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

[Impressió](#)

XXXXXXXXXXXX

[Dipòsit Legal](#)

XXXXXXXXXXXX

**Generalitat
de Catalunya**

